Книга Юдити 5

Воєнна нарада в таборі Олоферна

1 Олофернові, головному полководцеві асирійського війська, було оповіщено, що сини Ізраїля готувались до війни, що вони замкнули гірські доступи, укріпили всі шпилі на високих горах і розставили перешкоди по рівнинах.

2 Тоді розлютився він, Олоферн, вельми, покликав усіх моавських начальників, аммонських вождів і всіх правителів Примор'я

3 та й сказав їм: «З'ясуйте мені, сини Ханаана, що то за народ, що сидить у горах? Які то міста, що їх вони заселюють? Яка сила їхнього війська й у чім полягає їхня могутність та їхня сила? Який цар над ними, вождь війська їхнього?

4 Чому тільки вони, між усіма мешканцями Заходу погордували вийти мені назустріч?»

5 Відповів же йому Ахіор, начальник усіх синів Аммона: «Нехай мій пан вислухає слово з уст слуги свого, я оповім тобі всю правду про народ цей, що заселює ті гори й що живе поблизу тебе; брехня не вийде з уст слуги твого.

6 Народ цей, нащадки халдеїв:

7 спочатку вони оселились були в Месопотамії, бо не хотіли служити богам своїх батьків, що були в краю Халдейськім.

8 Вони покинули звичаї своїх предків і взяли поклонятись Богові неба, Богові, якого визнали. За те їх прогнано геть від богів, і вони втекли в Месопотамію і пробули там часу чимало.

9 Та Бог їхній повелів їм вийти з місця їхньої оселі й удатись у Ханаан-край. І оселились вони там і мали подостатком золота, срібла й худоби превелику силу.

10 Опісля вони спустились у Єгипет, бо на Ханаан-край наліг голод, і пробували там, доки мали що їсти. Там їхньому родові не було вже ліку.

11 Але єгипетський цар устав проти них і присилував їх хитромудро до роботи коло цегли; і були вони принижені, й стали рабами.

12 Тоді вони візвали до Бога свого, і він побив Єгипетський край язвами, на які не було ліку, й єгиптяни вигнали їх від себе.

13 Бог висушив перед ними Червоне море;

14 він вивів їх на дорогу до Синаю і Кадеш-Барне, то й вони прогнали всіх, що жили в пустині.

15 Потім оселились вони в краю Аморійськім, винищивши своєю силою усіх мешканців Хешбону. Далі, перейшовши Йордан, заволоділи усім гірським краєм

16 і, прогнавши з-перед себе ханаанян, перізіїв, євусіїв, сихеміїв і всіх гіргашіїв, оселились у ньому на довгий час.

17 Коли вони не грішили перед своїм Богом, усе було гаразд із ними, бо з ними був Бог, що ненавидить несправедливість;
18 як же ж вони покинули дорогу, що він їм заповідав, частина їх цілком загинула у боях премногих, частина побрела в полон на чужину, а храм їхнього Бога був зрівняний із землею, містами ж їхні противники заволоділи.
19 Тепер навернулись вони знову до свого Бога та й повернулись назад із розсіяння, де були розкидані, і зайняли Єрусалим, де і їхня святиня, і заселили знову гірський край, що опустів.
20 Отож і нині, володарю й пане, якщо в цім народі є якась помилка, якщо вони згрішили проти Бога, то придивімся добре, чи є у них ця причина упадку, і тоді рушаймо на них і ми їх завоюємо.
21 Як же ж немає беззаконня в їхньому народі, то хай мій пан ліпше покине, щоб часом їхній Господь та їхній Бог не захистив їх і щоб ми не стали сміховиськом по всій землі.»
22 І сталось, як тільки Ахіор перестав говорити ці слова, увесь народ, що був зібравсь навколо шатра, загув, а вельможі Олоферна й всі жителі Примор'я та Моаву, говорили, щоб Ахіора порубати на кусні.
23 «Не боятимемося синів Ізраїля, бо це народ, який не має сили, ні потуги до тяжкого бою.
24 Тому наступаймо, і твоє військо поглине їх, володарю Олоферне!»